

A DLA doktori értekezés formai követelményei

A Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem doktori szabályzata szerint a doktori értekezés témája az adott program témakörébe tartozó elméleti – zenetörténeti, előadóművészeti, analitikus, formatani – tárgyú munka kell legyen. A doktorjelölt dönthet arról, hogy a fokozatszerzési eljárás során az írásos értekezést vagy a mesterművet részesíti-e előnyben. Ha mesterműként teljes hangversenyt ad, akkor legalább 50–100 oldalas írásos értekezést kell mellékelnie, ha a fél hangverseny mellett dönt, dolgozata 80–150 oldalas kell legyen. Egy oldal 1800 betűhelynek felel meg. Az írásos értekezés terjedelmébe nem számítanak be a mellékletek (például fénykép- vagy dokumentumgyűjtemény, kottamelléklet, hang- vagy videokazetta, CD, CD-ROM stb.) és a lábjegyzetek sem. Az értekezést négy bekötött példányban és elektronikus formában (két példány) kell leadni. Az elektronikus változatnak a disszertáció teljes anyagát tartalmaznia kell, a borítólapoktól kezdve egészen a függelékekig, lehetőleg elkülönülő fájlokban (Word, RTF vagy PDF formátumban), illetve egy PDF fájlban egyesítve egyaránt. A különálló fájlokat az olvasó számára követhető nevekkel kell ellátni.

Az értekezés kinyomtatásakor egy-egy lapnak mindkét oldalára kerülhet szöveg. Az oldalszámozás lehetőség szerint a dolgozat élőlábában foglal helyet, vagy középre, vagy jobbra rendezve. A fejezeteket, alfejezeteket nyitó oldalak kivételével minden lapon élőfej jelenik meg: a páratlan oldalakon a fejezet, alfejezet címét, a párosokon a szerző nevét és az értekezés címét kell feltüntetni. A kötésoldali margót érdemes az automatikus beállításhoz képest valamivel szélesebbre állítani (2,5 helyett 3-ra). A margó beállításának mértékéről – a dolgozat nyomtatás előtti véglegesítését megelőzően – érdemes a nyomtatást és kötést végző nyomdával–fénymásoló üzlettel egyeztetni. A dolgozatot PDF formátumból hasznos kinyomtatni, így elkerülhető az egyes fájlok külalakjának kompatibilitási problémákból adódó módosulása.

Az értekezés felépítése szigorúan az alábbi rendet követi:

Borító

Az értekezést négy, kemény – lehetőleg fekete színű – kötésborítójú példányban kell leadni a Doktori Iskola titkárságán. A kötés fedelén csupa nagybetűvel, középre zárva kell feltüntetni az értekezés írójának nevét (kisebb méretű betűvel), az értekezés alcím nélküli, szükség esetén rövidített címét (nagyobb betűvel, aláhúzva), a munka műfaját és a mű lezárásának évszámát (mindkettőt kisebb betűvel). A négy szövegegység ajánlott betűmérete: 14 / 16 / 14 / 14:

SZERZŐ NEVE
AZ ÉRTEKEZÉS CÍME
 DOKTORI ÉRTEKEZÉS
 ÉV

Címlap

A számozatlan második lapra, középre zárva kerül a teljes cím, amely tartalmazza az egyetem nevét, a doktori iskola besorolását, csupa nagybetűvel az értekezés címét, a szerző nevét, a témavezető nevét, az értekezés műfaját, valamint a keletkezés évszámát, a szerző és a témavezető nevét, fokozatát aláhúzva. A hét szövegegység ajánlott betűmérete soronként: 18 / 14 / 22 / 18 / 14 / 14 / 18:

Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem

28-as számú művészet- és művelődéstörténeti besorolású

doktori iskola

AZ ÉRTEKEZÉS CÍME

SZERZŐ

TÉMAVEZETŐ: NEVE

DOKTORI ÉRTEKEZÉS

ÉV

Tartalomjegyzék, oldalszámozás

A harmadik, üres lapon kezdődő tartalomjegyzék sorolja fel a fejezetcímeket, az alfejezetek címeit, valamint a Függelékeket és a Bibliográfiát, ezek kezdő oldalszámaival együtt. Az alcímeket külön sorokba írjuk. A fejezeteket és alfejezeteket arab számmal számozzuk, a számokat minden esetben ponttal zárjuk le (például a 3. fejezet 2. alfejezetének számozása ennek értelmében így néz ki: 3.2.). A tartalomjegyzék lehetőleg ne legyen hosszabb két oldalnál. A főrész előtti szakasz – a Tartalomjegyzék, a Rövidítések, a Köszönetnyilvánítás és a Bevezetés – római számozású. Az arab oldalszámozás a főrész első oldalával indul, és érvényes a Függelékben, illetve a Bibliográfiában is. Ha az értekezést két kötetre osztjuk, az oldalszámozás a II. kötetben folytatódik.

Rövidítések

Ha az értekezés bizonyos kiadványokra (könyvekre, tanulmányokra, forrásmunkákra) gyakran hivatkozik, a lábjegyzetekben érdemes rövidítve utalni rájuk. E rövidítéseket az értekezés e pontján kell felsorolni, és a rövidítéseket a Bibliográfia leírási szabályainak figyelembevételével itt fel is kell oldani. Egyes szakterületek (például a Bartók-kutatás) már kialakult rövidítésezsköztárral dolgoznak – ebben az esetben a szakterület elfogadott rövidítéseit kell itt felsorolni. Ha nincsenek általánosan elfogadott rövidítésformák, a rövidítés alakjának legegyszerűbb kialakítási módja, ha a szerző/cím szerkezetet használjuk (Szabolcsi/A zene története). Hasonlóképpen lehetséges a Szerző/évszám szerkezet is (Szabolcsi/1940). Ez utóbbi rövidítésforma lehetővé teszi, hogy ha egy szerzőnek egy évben több olyan publikációja is megjelent, amelyre az értekezés szerzője rendszeresen hivatkozik, a rövidítést az ábécé betűivel megkülönböztethessük (Szabolcsi/1940a és Szabolcsi/1940b). A disszertáció végén megjelenő Bibliográfiában e rövidített hivatkozásoknak teljes – tehát nem rövidített – alakját kell megadni. A Rövidítésjegyzék formája a következőképpen nézzen ki:

Eősze/1967	Eősze László: <i>Kodály Zoltán</i> . [=Kis zenei könyvtár 37.] Budapest: Gondolat Kiadó, 1967.
Szóllósy/1943	Szóllósy András: <i>Kodály művészete</i> . Budapest: Somló Béla, 1936.
Vargyas/1989	Vargyas Lajos (közr.): <i>Közélet, vallomások, zeneélet. Kodály Zoltán hátrahagyott írásai</i> . Budapest: Szépirodalmi Kiadó, 1989.

Köszönetnyilvánítás

Köszönetnyilvánítás illeti meg a fontos forrásokat hozzáférhetővé tevő intézményeket, személyeket, a témavezetőt, további szakértőket, speciális segítséget nyújtó kollégákat, családtagokat – mindazokat, akik tevőlegesen hozzájárultak a disszertáció megírásához. A köszönetnyilvánítás végén, jobbra zárva fel kell tüntetni az értekezés írójának nevét és a mű lezárásának dátumát. A nyomtatást követően ezen a ponton nyílik módja a disszertációnak kézzel ellátnia a dolgozatát.

Bevezetés

Kötelezően megírandó szakasz, az értekezés szempontjából kulcsfontosságú része a dolgozatnak. Lehetőséget teremt a témaválasztás – esetleg személyes – okainak megvilágítására, az értekezés módszertanára, eredményeire, a benne megfogalmazott

újdonásokra és a téma kutatásának történeti előzményeire világít rá. A dolgozat terjedelmének megközelítően tíz százaléka lehet (azaz nyolcvan oldalas dolgozat esetében nyolc oldal).

Főszöveg

A disszertáció teljes szövegét Times New Roman betűtípussal, 12 pontos, másfeles (1.5) sortávolságú formátummal szedjük, a folyó szöveg mindvégig sorkizárt kell legyen. Az értekezésben ne használjunk sem kézi, sem pedig automatikus elválasztást. Hosszabb idézeteket érdemes elkülöníteni a főszövegtől – 11 pontos betűmérettel, másfeles sortávolsággal szedve, de a lap jobb- és baloldali margójától nagyobb távolságra behúzva, úgynevezett tömbszedésben kell közölni. Ebben az esetben nem kell idézőjelet alkalmazni:

1928. december 4-én a következő kritika jelent meg egy berlini napilap kulturális rovatában:

Az, amit nem lehet zenének nevezni, valójában egy olyan hangverseny hosszúra nyúlt kezdete volt, amelynek sajátos műsorösszeállítása jellemző Furtwänglerre: Schönberggel kezdődik és Schuberttel ér véget. A zenének nem nevezhető Schönberg-mű címe „Variációk zenekarra”. De nyugodtan mondhatnánk azt is: variációk téma nélkül.

A tömbszedés behúzási távolsága minden alkalommal, amikor ezt a formát használjuk, azonos kell maradjon (például: bal oldalon 1.15, jobb oldalon 1 cm).

A főszövegben elhelyezett táblázatok, kottapéldák, illetve ábrák számozását nem kezdjük újra fejezetenként, hanem folyamatosan számozzuk őket. Írásmódjuk a következő: 4. kottapélda, 1. ábra vagy 3. táblázat, de 3a kottapélda. A folyamatos szövegben éppúgy hivatkozhatunk e számokra, mint zárójelben. A zárójeles utalást nem kötelező a bekezdés végére tenni, mint ahogy a táblázatoknak, kottapéldáknak és ábráknak sem kell feltétlenül mindig egy-egy bekezdést követniük – egy bekezdés közepén is elhelyezkedhetnek. Ebben az esetben azonban a bekezdés folytatását nem szabad betolni, hanem a sor elején kell folytatni. A kottapéldák, ábrák, táblázatok elnevezése nemcsak a szövegben kell szerepeljen, de a kottapélda, ábra, táblázat alatt is, és egyértelmű nevet is kell adni ezeknek a kiegészítéseknek (például: 3. kottapélda, Mozart, C-dúr szonáta, II. tétel, 4-5. ütem). A kottapéldákat lehetőleg ne fénymásolt kottából illesszük az értekezésbe (kivéve, ha dolgozatunk kottaközreadásokról szól), hanem vagy kézzel írjuk és ezt szkenneljük, vagy számítógépes programmal készítsük el. A kottasor azonban sohasem lehet szélesebb a dolgozat szövegtükör-méreténél. Ez

érvényes a táblázatokra és ábrákra is. Amennyiben másképp nem oldható meg, a táblázatokat és ábrákat fekvő formátumban is nyomtathatjuk – ebben az esetben azonban egy teljes oldalt kell szánnunk a táblázatnak, folyó szöveg nem kerülhet rá.

Az új bekezdés mindig betolva indul, kivéve a fejezetek, alfejezetek első bekezdését, amelyek viszont – felidézve a középkori kódexek iniciáléját – mindig a sor elején, tompán kezdődnek. Fejezeten, alfejezeten belül nincs olyan új bekezdés, amely ne betolva kezdődne. A bekezdések előtt és után ne legyen térköz beszúrva. A legtöbb, ma használatos Word programban külön be kell állítani a térköz eltüntetését. Ennek módja: Elrendezés → Bekezdés → Térköz → Előtte és Utána: 0 pt.

A szövegen belüli idézeteket nem kurziváljuk. A kurziválás kizárólag irodalmi műcímek esetében (*A varázsfuvola*, de: g-moll szonáta) használatos. Elemző jellegű értekezésekben a hangneveket – a szöveg könnyebb követhetősége érdekében – lehet, de nem kötelező kurziválni. Aláhúzást egyáltalán ne alkalmazzunk. Idézőjelet csak idézeteknél használunk, egyes szavak hangsúlyozása vagy a szövegből való kikacsintás okán azonban sosem. Az idézőjel, a magyar helyesírás szabályai szerint alul nyit és felül zár („...”). Az idézeten belüli idézeteket kettős kacsacsőrrel jelöljük („... »...« ...”). A magyar írásmód szerint a vessző, a pont, a kettőspont az idézőjel után következik, kivéve, ha az egész mondat idézőjelben áll.

A kötő- és gondolatjelek különböznek egymástól. A kötőjel rövid (-), s az összekötendő szókapcsolatok, ragok betűhely kihagyása nélkül tapadnak hozzá (g-hang; látomásos-érzéki; Rameau-nál; Mozart-szonáta). A hosszú gondolatjelet (–) kizárólag gondolatjeles beékelésnél használjuk, ilyenkor mind a gondolatjel előtt, mind pedig utána betűhelyet hagyunk ki (a szonátaforma – akárcsak a rondó – több formarészből épül fel). Felkiáltójelet, három pontot egyáltalán ne használjunk az értekezésben. Kivételt képeznek az idézetek. A [sic!] utalást (mindig szögletes zárójelben) olyankor alkalmazzuk, ha az idézett szöveg valamilyen tartalmi, írásmódbeli hibát tartalmaz. A [...] formát pedig (szintén csak szögletes zárójelben) olyankor használjuk, amikor az idézett szövegből kihagyunk egy-egy rövidebb vagy hosszabb részt. A [...] nem szerepelhet az idézet elején és végén, hanem mindig csak az idézett szövegen belül. Az értekezésben csak kétféle zárójelet alkalmazzunk. A hagyományos zárójelet csak kiegészítő információk esetén használjuk (kottapéldákra, ábrákra, mellékletekre, táblázatokra történő utalásokkor, születési dátumok megadásánál), a főszöveghez képest mellékszálnak tűnő gondolatok elkülönítésére azonban nem (ennek helye vagy a lábjegyzet, vagy a főszöveg, esetleg gondolatjeles beékelésként). A szögletes zárójelet pedig idézetekkel kapcsolatos kiegészítéseknél alkalmazzuk.

Kerüljük a jegyzetelésre jellemző rövidítések használatát (pl. helyett legyen például, tkp. helyett tulajdonképpen, t.i. helyett tudniillik, vsz. helyett valószínűleg, ld. helyett lásd). Az oldal- és ütemszámok esetében használhatunk rövidítést (o., ü.), de ezeket is érdemes inkább elhagyni.

Lábjegyzetek

Az értekezésben lapalji jegyzeteket alkalmazunk, nem pedig fejezetvégi jegyzeteket (úgynevezett végjegyzeteket). A lábjegyzeteket arab számmal számozzuk, a lábjegyzetszám mindig a felső indexben található. A lábjegyzetek számozását minden fejezetben újra kezdjük. A lábjegyzetszámok mindig interpunkció után következnek: leggyakrabban a mondatot záró pont, vagy két mondatrészt elválasztó vessző után helyezkednek el. Kivételt képeznek a gondolatjeles beékelésekhez kapcsolódó lábjegyzetszámok, ezek a záró gondolatjel előtt, a beékelte szöveg utolsó betűjéhez tapadnak, a záró gondolatjel és a lábjegyzetszám között egy üres betűhely található. A lapalji jegyzetek Times New Roman betűtípussal, tízes betűmérettel és egyes sortávolsággal írandók, sorkizárt formátumúak. Érdeemes a számítógépek által automatikusan formázott, rövid elválasztó vonalakat eltüntetni a dolgozatból. A lábjegyzetek mindig nagybetűvel kezdődnek és mindig ponttal érnek véget. A lapalji jegyzetekben a legtöbb lábjegyzetszám automatikusan nem Times New Roman betűtípusú, ezért magukat a lábjegyzetszámokat is át kell alakítani erre a betűtípusra. Különös gonddal kell eljárni az internetről másolt adatsorokkal (linkcímek, átvett idézetek, címek) – ezeket is szükséges átalakítani Times New Roman tízes betűtípusra. A linkcímek akár aláhúzott, akár aláhúzás nélküli formában is szerepelhetnek, a választott formának azonban a disszertációban mindenhol azonosnak kell lennie.

A lábjegyzeteknek többféle funkciójuk lehet. Elsősorban a forrásokra és szakirodalomra történő hivatkozást szolgálják, de ezen felül a főszöveghez csak mellékszálon kapcsolódó gondolatok kibontásának, kiegészítő információk bemutatásának, illetve szakmai vitának is helyet adnak. A lábjegyzetekben megjelenő szakirodalmi hivatkozásokat szigorú szabályok szerint adjuk meg – ezek részben eltérnek a Bibliográfia leírásaitól (lásd ott):

Szerző Neve: *Könyv címe. Alcíme.* (Város: Kiadó, Évszám.) Idézett oldalszám.

Szerző Neve: „Könyvfejezet címe. Alcíme.” In: Szerkesztő Neve (szerk.): *Tanulmánykötet címe.* (Város: Kiadó, Évszám.) Oldalszámtól–oldalszámig. Idézett oldalszám.

Szerző Neve: „Tanulmány címe. Alcíme.” *Folyóirat Címe* Évfolyam/Szám (Évszám. hónap): oldalszámtól–oldalszámig. Idézett oldalszám.

Szerző Neve: *Könyv címe. Alcíme.* [=Sorozatszerkesztő Neve (szerk.): *Könyvsorozat Címe. Kötet száma.*] (Város: Kiadó, Évszám.) Idézett oldalszám.

Szerző Neve: *Kiadatlan disszertáció címe. Alcíme.* DLA/PhD disszertáció. Város: Egyetem Neve, Évszám. (Kézirat). Idézett oldalszám.

Szerző Neve: *Kiadatlan tanulmány/könyv címe. Alcíme.* Város, évszám. (Kézirat, kézirat lelőhelye). Idézett oldalszám.

Szerző Neve: „Tanulmány címe.” Internetes link címe (Utolsó megtekintés dátuma: XXXX.YY.ZZ.).

Szerző Neve: *Könyv címe.* Internetes link címe (Utolsó megtekintés dátuma: XXXX.YY.ZZ.)

Interjú Készítőjének Neve: „Interjú XY-nal.” (Interjú készítésének dátuma: XXXX.YY.ZZ.) (Digitális hangfelvétel).

A magyar szerző nevét – nemcsak magyar, de idegen nyelvű tanulmány esetén is – a magyar sorrend szerint adjuk meg (Bartha Dénes), külföldi szerzőét viszont az adott nyelv rendjének megfelelően (Richard Taruskin; Carl Dahlhaus). Angol nyelvű címeknél a kötőszavak kivételével minden szót nagybetűvel írunk, német címeknél ügyelünk a főnevek nagy kezdőbetűire. Orosz szavak latin betűs átírásakor az általánosan elfogadott magyar gyakorlatot követjük. Az idézőjelbe tett, idegen nyelvű folyóirat-tanulmány, illetve könyvfejezet esetén is a magyar idézőjelet használjuk („...”). Ugyanezt a formát alkalmazzuk lexikon-szócikk esetében is. A lexikonszócikk bibliográfiai leírásának módja azonos a tanulmánykötetben kiadott tanulmányéval. Az adatsort lezáró pont mindig az idézőjel előtt található. Ha egy cikk szerző megnevezése nélkül jelenik meg (ilyenmi elsősorban napi-, heti- és havi lapoknál fordulhat elő), akkor N.N. (= név nélkül) jelzéssel látjuk el a szerző nevének helyét. A monogramos szerzői névalakokat, ha tudjuk, fel kell oldani (T-th [Tóth Aladár]), az álneveket (például Porrectus) azonban nem.

Ha egy fejezetben többször is hivatkozunk ugyanarra a szakmunkára, akkor az első hivatkozást követően rövidítve utalhatunk vissza rá. Ha két vagy több hivatkozás között nem szerepel más hivatkozás, akkor az I.m. [= idézett mű], oldalszám, illetve az I.h. [= idézett hely] formát használjuk. Abban az esetben, ha a visszatérő hivatkozások között más hivatkozás is szerepel, akkor vissza kell utalni a korábbi hivatkozásra: Schoenberg, *Harmonielehre*, i.m., 123. Ez a fajta visszahivatkozás csak egy fejezeten belül érvényes.

A szakirodalmi hivatkozásoknál mindig elsőbbséget élveznek a papíralapon megjelent kiadványok. Így például a disszertációban a *New Grove Dictionary of Music and Musicians* köteteinek könyvváltozatára kell hivatkozni, nem pedig az internetes változatra. Nem

hivatkozhatunk olyan adatbázisokra, mint az Arcanum vagy a JSTOR sem, a bibliográfiai hivatkozások esetében mindig a tényleges dokumentum (folyóirat, napilap) adatait adjuk meg. Azokban az esetekben azonban, amikor a felhasznált forrás vagy szakirodalom csak az interneten érhető el, internetes hivatkozással élünk.

A disszertációban hivatkozhatunk, kottákra, hangfelvételekre, illetve lemez-, valamint CD-kísérőfüzetekre. Kották adatainak leírásánál a könyv bibliográfiai leírását, kottaelőszó, lemez- és CD-kísérőfüzet esetében pedig a kötetben megjelent tanulmány leírási formát alkalmazzuk. A hangfelvételek esetében – a könyvnek megfelelő leírási forma mellett – meg kell adni a lemezen feltüntetett kiadói számot is.

Durkó Zsolt: *Una rapsodia ungherese, Hegedűverseny, Széchenyi oratórium*. (Budapest: Hungaroton, 2001.) HCD 32027.

Összegzés

Nem kötelezően megírandó egy-két oldalas fejezet, amely az értekezésben felállított téziseket tájékoztató jelleggel foglalja össze. Nem tartalmaz kitekintést, nem írja le, mi minden nem került bele a disszertációba, nem jelöli ki a jövő kutatási irányait – e gondolatok helye a Bevezetés.

Függelék

A Függelék, a függelékbe helyezett anyag mennyiségétől függően több, tematikusan elkülöníthető fejezetből is állhat, tartalmazhat kottapéldákat, közreadásokat, adatgyűjteményeket, fakszimilét, táblázatokat, fényképeket. Függelékként szolgálhat hang- vagy videókazetta, CD, CD-ROM, DVD is. A Függelék(ek) tartalmáról pontos bibliográfiai leírást kell adni.

Bibliográfia

A Bibliográfia tartalmazza a disszertáció főrészének lábjegyzeteiben felsorolt összes szakirodalmi hivatkozást. A Bibliográfiában azonban nem tüntethetünk fel olyan könyvet, tanulmányt, amelyre az írásos szövegben nem hivatkoztunk. Ha olvastunk olyan könyveket, amelyek a téma feldolgozásában segítettek, de a fejezetekben nem említjük őket, akkor a Bevezetésben érdemes rájuk hivatkozni, így bekerülhetnek a Bibliográfiába is. A Bibliográfiában a téma szakirodalmán kívül azokat a főszövegben idézett vagy említett írásos történeti dokumentumokat is fel kell sorolni, amelyeket az értekezés feldolgoz (korabeli folyóiratcikkek, régi könyvek stb.). Ugyanakkor a Bibliográfia nem tartalmazza kották, lemezek adatait – a Bibliográfiába kerülnek azonban a kottaelőszavak, lemezkísérőfüzetek,

hiszen ezek írásos dokumentumok. A DLA disszertációk Bibliográfiáját nem érdemes fejezetekre (például primer vagy szekunder irodalom) bontani. A Bibliográfia a szerzők vezetéknevének betűrendjében sorolja a feldolgozott irodalmat: ez azt jelenti, hogy külföldi szerzők neveit a fordított sorrendben, a vezetéknevet a keresztnévtől vesszővel elválasztva kell megadni (Webster, James); magyar szerzők esetében a vezetéknevet nem választjuk el a keresztnévtől. Ha egy szerzőtől több műcímet is idézünk, akkor a megjelenés időrendjében kell a régebbitől a közelebbiig feltüntetni az adatokat. A szerző nevét csak az első alkalommal kell megadni, a következő adatoknál a szerző nevét hosszú vonallal kell helyettesíteni. Ha a szerző különböző funkcióban szerepel a bibliográfiában (például szerzőként, társszerzőként, illetve szerkesztőként), akkor nevét a második funkció megjelenésekor újra ki kell írni).

Abbate, Carolyn: „*Tristan and the Composition of Pelléas.*” *19th Century Music* V/2 (1981. Fall): 117–141.

—————: *Unsung Voices. Opera and Musical Narrative in the Nineteenth-Century Music.* Princeton: Princeton University Press, 1991.

Abbate, Carolyn (ed.): *Opera and Drama.* Cambridge: Cambridge University Press, 2005.

A bibliográfiát – a főszöveghez hasonlóan – Times New Roman betűtípussal, 12 pontos, 1.5-ös sortávolságú formátummal szedjük, a folyó szöveg mindvégig sorkizárt kell legyen. Az egyes bibliográfiai adatok között nem hagyunk ki sorközt. A bibliográfiai leírás részben különbözik a lábjegyzetekben megadott leírástól (a Város: Kiadó, Évszám adatsor itt nincs zárójelben). A bibliográfia tartalmazhat online hivatkozásokat is; amennyiben sok internetes irodalomra, adatbázisra, honlapra hivatkozunk, érdemes a Bibliográfia végén Internetes források, szakirodalom címmel alfejezetet nyitni, és ezeknek a hivatkozásoknak az adatait itt feltüntetni.

Szerző Neve: *Könyv címe. Alcíme.* Város: Kiadó, Évszám.

Szerző Neve: „Tanulmány címe. Alcíme.” *Folyóirat Címe* Évfolyam/Szám (Évszám. hónap): oldalszámtól–oldalszámig.

Szerző Neve: „Könyvfejezet címe. Alcíme.” In: Szerkesztő Neve (szerk.): *Tanulmánykötet címe.* Város: Kiadó, Évszám. Oldalszámtól–oldalszámig.

Szerző Neve: *Könyv címe. Alcíme.* [=Sorozatszerkesztő Neve (szerk.): *Könyvsorozat Neve. Kötet száma.*] Város: Kiadó, Évszám.

Szerző Neve: *Disszertáció címe. Alcíme.* DLA/PhD disszertáció. Város: Egyetem Neve, Évszám. (Kézirat).

Szerző Neve: *Kiadatlan tanulmány/könyv címe. Alcíme.* Város, évszám (Kézirat, kézirat lelőhelye).

Szerző Neve: „Tanulmány címe.” Internetes link címe (Utolsó megtekintés dátuma: XXXX.YY.ZZ.).

Szerző Neve: *Könyv címe.* Internetes link címe (Utolsó megtekintés dátuma: XXXX.YY.ZZ.)

Interjú Készítőjének Neve: „Interjú XY-nal.” (Interjú készítésének dátuma: XXXX.YY.ZZ.) (Digitális hangfelvétel).

Ha a disszertáció nagyszámú hangfelvételt, kottaközreadást vagy kéziratot vizsgál, érdemes ezekről a Bibliográfia után külön Diskográfiát, illetve Kották jegyzéke, Kéziratok források jegyzéke listát is közreadni. Ezek pontos bibliográfiai leírásához szakember tanácsát érdemes igénybe venni.

Faksimilék jegyzéke

Erre csak akkor van szükség, ha az értekezés nagyszámú faksimilét közöl. Amennyiben csak a szövegrészek között található néhány faksimile, vagy a faksimilék a Függelékbe kerülnek, ez a jegyzék felesleges.

Tézisek

A jelölt a disszertációhoz, külön, füzetszerűen összeillesztett lapon, tíz-húsz magyar, illetve öt idegen nyelvű példányban csatolja a doktori téziseket is. A doktori tézisek az értekezés rövid, tárgyyszerű és lényegre törő összefoglalását adják. A tézisek felépítése szigorú rendet követ. Az írásmű öt fejezetből áll:

I. A kutatás előzményei

A jelölt bemutatja és értékeli az általa feldolgozott téma korábbi szakirodalmát. Rámutat az előzmények hiányosságaira, valamint kiemeli a témába vágó legjelentősebb publikációkat. Összefoglalja és véleményezi a korábbi kutatások tudományos szemléletét, szakmai álláspontját és eredményeit.

II. Források

A disszertáció felsorolja azokat az elsődleges, illetve másodlagos forrásokat, történeti dokumentumokat (szerzői kéziratok, korabeli zenei kiadványok, kották, könyvek, újságok, folyóiratok, *oral history* jellegű anyagok stb.), amelyekre értekezésében támaszkodott, illetve amelyeket feldolgozott, és rávilágít ezek jelentőségére.

III. Módszer

A jelölt felvázolja munkamódszerét, bemutatja annak újszerű–egyéni vonásait, és hivatkozik azokra a metodikai modellekre, amelyeket munkája során, szakirodalmi olvasmányai alapján követett. Munkáját beilleszti a nemzetközi, illetve a hazai zenetudományi tevékenység kontextusába.

IV. Eredmények

A disszerens megfogalmazza, mi vezette a választott disszertációtémához, továbbá felsorolja, hogy az értekezés eredményei – a megközelítés újszerűsége, a korábban feldolgozatlan források feltárása, az esetleges felfedezések bemutatása szempontjából, összevetve a kutatási terület aktuális állapotával – mennyiben tekinthetők újnak, revelatívnak.

V. Az értekezés tárgyköréhez kapcsolódó tevékenység dokumentációja

Zenetudományi doktori disszertációkban ez a fejezet a jelölt témába vágó tudományos publikációit tartalmazza. Mivel a DLA disszerensek az esetek többségében kutatásaikat nem publikálják – bár ez is előfordulhat, s ebben az esetben ezt az információt is nyilvánossá kell tenni –, a tézisek 5. fejezete elsősorban az értekezés témájához kapcsolódó szakmai tevékenységet kell dokumentálja (hangversenyek, rádió-, CD-, DVD-felvételek, előadások). Az információkat a lehető legpontosabban kell megadni (részletes műsor, helyszín, időpont, közreműködők, kiadvány adatai).

A téziseket A4-es oldalakra kell nyomtatni, a lapot fekvő helyzetűre elfordítva, oly módon, hogy egy lapon – a könyv-formátumhoz hasonlóan – két oldal férjen el. A tézisek hagyományosan két, félbehajtott A4-es lapból állnak, a két lapnak mindkét oldalán található nyomtatott szöveg (ajánlott betűméret: 12; 1.5-ös sortávolság). A lapokat egymásba kell csúsztatni. Ez azt jelenti, hogy a tézisek nyomtatása előtt a nyomtatandó oldalakat megfelelő sorrendben kell előkészíteni (a számítógépek egy részén a nyomtatási parancsoknál be lehet állítani ezt a sorrendet):

Külső lap külső része: 8. és 1. oldal

Külső lap belső része: 2. és 7. oldal

Belső lap külső része: 3. és 6. oldal

Belső lap belső része: 4. és 5. oldal

Az első oldal a címlapot tartalmazza (ajánlott betűméretek: 10 / 12 / 14 / 12 / 12 / 10 / 10 / 10):

DLA doktori értekezés tézisei

Szerző

Értekezés címe

Témavezető: Neve, fokozata

Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem
28-as számú művészet- és művelődés-
történeti tudományok besorolású
doktori iskola

Budapest

Évszám

A 8., utolsó oldalon található az értekezés tárgyköréhez kapcsolódó tevékenység dokumentációja (V. fejezet). A közbülső oldalakon kell elhelyezni a tézisek négy fő fejezetét.

Dalos Anna

Budapest, 2020. augusztus 19.